

PRILOGA E**Arbitražni in upravni postopki****I. del: Arbitražni postopek**

Arbitražni postopek iz točke (a) drugega odstavka 25. člena te konvencije je naslednji:

1. člen

1. Pogodbenica se lahko zateče k arbitraži v skladu s 25. členom te konvencije s pisnim obvestilom, naslovljenim na drugo stranko ali druge stranke v sporu. K obvestilu mora biti priložen tožbeni predlog skupaj z vsemi spremljajočimi dokumenti. V takem uradnem obvestilu naj bodo navedeni predmet arbitraže in predvsem členi te konvencije, katerih razlaga ali uporaba je sporna.

2. Tožeča stranka uradno obvesti sekretariat, da spor predlaga v arbitražo v skladu s 25. členom te konvencije. Obvestilo mora zajemati pisno obvestilo tožeče stranke, tožbeni predlog in spremljajoče dokumente iz prvega odstavka. Sekretariat tako dobljene informacije pošlje vsem pogodbenicam.

2. člen

1. Če se spor predloži v arbitražo v skladu s 1. členom, se ustanovi arbitražno sodišče. Sestavljajo ga trije člani.

2. Vsaka stranka v sporu imenuje arbitra, oba tako imenovana arbitra pa sporazumno določita tretjega arbitra, ki je predsednik razsodišča. V sporih med več kakor dvema strankama stranke, ki imajo enake interese, sporazumno imenujejo enega skupnega arbitra. Predsednik arbitražnega sodišča ne sme biti državljan nobene od strank v sporu, ne sme imeti običajnega prebivališča na ozemlju nobene od teh strank, ne sme biti pri njih zaposlen, niti se ni s tem primerom kakor koli drugače ukvarjal.

3. Vsako prosto mesto se zasede po postopku, predpisanem za prvo imenovanje.

3. člen

1. Če ena od strank v sporu ne imenuje arbitra v dveh mesecih po tem, ko druga stranka prejme obvestilo o arbitraži, lahko druga stranka obvesti o tem generalnega sekretarja Združenih narodov, ki določi arbitra v naslednjih dveh mesecih.

2. Če predsednik arbitražnega sodišča ni imenovan v dveh mesecih po imenovanju drugega arbitra, ga v naslednjih dveh mesecih na zahtevo stranke določi generalni sekretar Združenih narodov.

4. člen

Arbitražno sodišče odloča v skladu z določbami te konvencije in mednarodnim pravom.

5. člen

Arbitražno sodišče sprejme svoj poslovnik, razen če se stranke v sporu ne sporazumejo drugače.

6. člen

Arbitražno sodišče lahko na zahtevo ene od strank v sporu priporoči nujne začasne zaščitne ukrepe.

7. člen

Stranke v sporu olajšujejo delo razsodišča z vsemi razpoložljivimi sredstvi in mu še posebej:

- (a) zagotavljajo vso ustrezno dokumentacijo, informacije in sredstva ter
- (b) omogočijo, kadar je to potrebno, povabiti priče ali strokovnjake in pridobiti njihova pričevanja.

8. člen

Stranke v sporu in arbitri morajo varovati zaupnost vseh podatkov ali dokumentov, ki jih kot zaupne prejmejo med postopkom arbitražnega sodišča.

9. člen

Razen če se razsodišče zaradi posebnih okoliščin posameznega primera ne odloči drugače, stroške za delo razsodišča poravnajo stranke v sporu v enakih deležih. Arbitražno sodišče vodi evidenco vseh svojih stroškov in strankam v sporu predloži končni obračun.

10. člen

Pogodbenica, ki ima pri predmetu spora pravni interes, na katerega lahko vpliva razrešitev primera, lahko s pristankom arbitražnega sodišča intervenira v postopku.

11. člen

Arbitražno sodišče lahko obravnava protizahtevke, ki izhajajo neposredno iz predmeta spora, in o njih odloča.

12. člen

Odločitve o postopku in vsebinskih vprašanjih arbitražnega sodišča sprejemajo njegovi člani z večino glasov.

13. člen

1. Če ena od strank v sporu ne pride pred arbitražno sodišče ali ne zagovarja svoje zadeve, lahko druga stranka od arbitražnega sodišča zahteva nadaljevanje postopka in sprejetje odločitve. Odsotnost stranke ali nezmožnost uveljavljati svoje pravice ne ustavita postopka.

2. Pred sprejetjem končne odločitve se mora arbitražno sodišče prepričati, da je tožba dobro dejansko in pravno utemeljena.

14. člen

Arbitražno sodišče sprejme končno odločitev v petih mesecih od dne, ko je bilo oblikovano v polni zasedbi, razen če ne ugotovi, da je treba to časovno omejitev podaljšati za največ nadaljnjih pet mesecev.

15. člen

Končna odločitev arbitražnega sodišča je omejena na predmet spora in navaja razloge, na katerih temelji. Vsebuje imena sodelujočih članov in datum končne odločitve. Vsak član arbitražnega sodišča lahko h končni odločitvi priloži ločeno ali nasprotno mnenje.

16. člen

Za stranki v sporu je končna odločitev zavezujoča. Razlaga konvencije, kakor je navedena v končni odločitvi, je zavezujoča tudi za pogodbenico, ki je intervenirala v postopku v skladu z 10. členom, če se nanaša na zadeve, glede katerih je ta pogodbenica intervenirala. Pritožba zoper končno odločitev ni mogoča, razen če se stranke v sporu vnaprej ne dogovorijo o pritožbenem postopku.

17. člen

Vsako nesoglasje med strankami, za katere je končna odločitev zavezujoča v skladu s 16. členom, glede razlage ali načina izvajanja končne odločitve lahko katera koli stranka predloži v odločitev arbitražnemu sodišču, ki je odločitev sprejelo.

II. del: Spravni postopek

Spravni postopek iz šestega odstavka 25. člena te konvencije je naslednji:

1. člen

Stranka v sporu naslovi zahtevo za ustanovitev pravne komisije v skladu s šestim odstavkom 25. člena te konvencije na sekretariat, kopijo pa pošlje drugi stranki ali strankam v sporu. Sekretariat o tem takoj obvesti vse pogodbenice.

2. člen

1. Spravna komisija je sestavljena iz treh članov, razen če se stranke v sporu ne dogovorijo drugače; vsaka stranka imenuje enega člana, ta člana pa izbereta predsednika.
2. Pri sporih med več kakor dvema strankama stranke, ki imajo enak interes, sporazumno imenujejo svojega člana komisije.

3. člen

Če katera izmed strank v sporu ne imenuje člana v dveh mesecih od dneva, ko je sekretariat prejel zahtevo iz 1. člena, ga v naslednjih dveh mesecih imenuje generalni sekretar Združenih narodov na prošnjo katere koli stranke.

4. člen

Če predsednik pravne komisije ni izbran v dveh mesecih od imenovanja drugega člana komisije, ga na prošnjo katere koli stranke v sporu v naslednjih dveh mesecih določi generalni sekretar Združenih narodov.

5. člen

Spravna komisija neodvisno in nepristransko pomaga strankam v sporu pri njihovem poskusu doseči prijateljsko rešitev.

6. člen

1. Spravna komisija lahko vodi pravni postopek na način, ki se ji zdi ustrezen, in pri tem v celoti upošteva okoliščine zadeve in stališča, ki jih izrazijo stranke v sporu, vključno z zahtevo po hitri rešitvi. Po potrebi lahko sprejme svoj poslovnik, razen če se stranke v sporu ne dogovorijo drugače.

2. Spravna komisija lahko kadar koli med postopkom daje predloge ali priporočila za rešitev spora.

7. člen

Stranke v sporu sodelujejo s pravno komisijo. Zlasti si prizadevajo izpolnjevati zahteve komisije glede predložitve pisnih dokumentov, zagotovitve dokazov in udeležbe na sestankih. Stranke v sporu in člani pravne komisije morajo varovati zaupnost vseh podatkov ali dokumentov, ki jih kot zaupne prejmejo med postopkom komisije.

8. člen

Spravna komisija sprejema odločitve z večino glasov svojih članov.

9. člen

Če spor še ni razrešen, pravna komisija pripravi poročilo s priporočili za rešitev spora najpozneje dvanajst mesecev po tem, ko je bila v celoti ustanovljena, ki ga stranke v sporu upoštevajo v dobri veri.

10. člen

Spravna komisija sama odloči v primeru nesoglasja glede svoje pristojnosti v zadevah, ki so ji predložene.

11. člen

Stroške pravne komisije krijejo stranke v sporu v enakih deležih, če se ne dogovorijo drugače. Spravna komisija vodi evidenco vseh svojih stroškov in strankam v sporu predloži končni obračun.
